

på industrivarer mellem de vesteuropæiske lande og udviklingslandene formentlig blive uden nævneværdig betydning.

Endvidere bør Danmark som medlem af EF stille mod en principbeslutning om at tage konkrete skridt til at sikre international afvikling af andre handelshindringer end told. Disse handelshindringer, der kan bestå i særlige toldbehandlingsformaliteter, sundheds- og sikkerhedsbestemmelser, standard for varer og lignende, må vurderes som væsentligere hindringer for den frie vareudveksling end told.

Endelig bør man fra dansk side have forståelse for, at der i kommende internationale forhandlinger må tages skridt til et samarbejde mellem EF, USA og Japan, således at der kan skabes et grundlag for en friere verdenshandel også med landbrugsvarer.

I forhold til statshandelslandene vil Danmark i kraft af et medlemskab af EF i 1974-75 skulle tilslutte sig de handelsaftaler, der måtte blive truffet på fællesskabsbasis. Handelsaftaler indeholdende varelister med importkontingenter er imidlertid under afvikling i alle vestlige lande og har allerede i dag ofte kun symbolsk betydning. Det er derfor af betydning, hvilken politik EF agter at føre over for statshandelslandene med hensyn til importkontingenter og told.

Flertallet finder, at Danmark bør gå ind for det synspunkt, at et udvidet EF søger fjernet de resterende indførselsrestriktioner i samhandelen med disse lande. Det udvidede EF bør fortsætte og udvide de hidtidige bestræbelser på en forøgelse af vareudveksling med østlandene og en udbygning af det konkrete industrielle samarbejde. Der har i den seneste tid vist sig en stigende interesse og stigende reelle muligheder for at udvikle et sådant industrielt samarbejde mellem øst og vest. De nuværende EF-lande har i højere grad end de fleste andre lande i verden allerede gennemført et praktisk samarbejde med en række statshandelslande på dette område. Danmark kan som medlem af EF ikke alene medvirke til, at denne udvikling fremskyndes, men også selv kunne deltage aktivt deri.

7. Forholdet til udviklingslandene.

Fællesmarkedet er det største og hurtigst voksende marked for udviklingslandenes produkter. Samtidig er såvel Fællesskabet

som de seks medlemslande hver for sig store bidragydere til den finansielle og tekniske bistand til udviklingslandene; i hvilken forbindelse det med tilfredshed kan konstateres, at alle de seks nuværende medlemslande har nået det af FN opstillede mål at yde 0,7 pct. af nationalproduktet i hjælp til udviklingslandene. Flertallet betragter det derfor som givet, at EF vil spille en betydelig rolle med hensyn til at fremme den tredje verdens økonomiske vækst i de kommende årtier. Formålet er at give en voksende hjælp til udviklingslandene, forbedre deres handelsmuligheder med de industrialiserede lande samt udvikle deres muligheder for industrielt samarbejde med disse.

Det følger af tiltrædelsesdokumenterne, at Danmark og de øvrige nye medlemslande indtræder i de associeringsordninger, som re indgået mellem EF og udviklingslande 0 Afrika og Middelhavs-området. Endvidere indebærer EF's udvidelse tilbud til i alt 2 i selvstændige udviklingslande inden for Commonwealth om at ordne deres handelsmæssige og andre forbindelser med det udvidede EF. Det generelle toldpræferencesystem for udviklingslandenes eksport af industrielle færdigvarer og halvfabrikata vil efter udvidelsen skulle gøres fælles for samtlige medlemslande.

Flertallet konstaterer, at det fortsat kun vil være en ringe del af medlemslandenes udviklingsbistand, der skal kanaliseres igennem EF's udviklingsfond. Der forventes ingen ændringer heri, selv om en stigende samordning af bistanden selvsagt vil være i alle parter interesse.

Flertallet finder, at Danmark som medlem af EF vil få mulighed for at medvirke til en yderligere forbedring af EF's generelle toldpræferencearrangement. Danmark bør som hidtil gå ind for verdensomspændende aftaler for tropiske produkter med henblik på at stabilisere priserne på udviklingslandenes vigtigste eksportvarer, ligesom vi samtidig må arbejde for, at EF ligestiller alle udviklingslandes eksport af tropiske landbrugsvarer i stedet for som nu at give særlige fordele til en række afrikanske og andre udviklingsområder, som har en særlig tilknytning til de nuværende medlemslande.

Flertallet har med interesse noteret sig EF-kommissionens tanker om, at fælles-